

13-09-2006

Mit navn er Martin Rasmussen. Jeg skriver dette brev angående det danske uddannelsessystem, da jeg mener at der her forekommer nogle mærkelige situationer.

Pga. manglende plads på de danske universiteter i år, har jeg søgt til Polen for at læse medicin, og er blevet optaget. Mit store ønske var at komme i gang med denne uddannelse hurtigst muligt, og med optagelse i Polen kunne jeg påbegynde allerede med start i oktober 2006.

Uddannelsen til læge i Polen foregår udelukkende efter et EU anerkendt program, på et engelsksproget universitet, og er specielt lavet til udenlandske studerende. Samtidig ved jeg at polske læger har stor anerkendelse over hele verden, og jeg føler derfor at dette er en ganske god løsning. Hele min familie og omgangskreds bor i Danmark, og der er derfor intet belæg for at tro at jeg ikke skulle have ønske om at komme tilbage til Danmark for at arbejde, efter endt uddannelse.

Situationen er dog den at jeg ingen støtte kan få fra mit hjemland. Jeg skal således selv betale hvad det koster at studere i Polen (52.000 euro), og samtidig kan jeg ikke få SU til at hjælpe mig gennem hverdagen.

Jeg undrer mig over hvordan f.eks. store mængder af svenskere og nordmænd kan komme til Danmark og få gratis uddannelse af den danske stat, og at jeg så, som dansk statsborger, ikke kan få nogen form for støtte til *min* uddannelse.

SU reglerne siger at man kan få SU i max 4 år når man studerer i udlandet, og i de tilfælde hvor uddannelsen varer længere, kan man få det i de sidste 4 år. Uddannelsen i Polen varer 6 år, og jeg står derfor i store økonomiske vanskeligheder de to første år. Jeg spørger mig selv, hvor ligger fornuften i at jeg er mindre berettiget til at få SU end mine andre danske studiekolleger, blot fordi jeg skal læse i udlandet?

Som beskrevet i den igangværende debat består næsten halvdelen af de studerende på medicin i Danmark i år, af udenlandske studerende, hovedsageligt svenskere. Dvs. pga. manglende plads på de danske universiteter, er den eneste mulighed for mig at søge til udlandet. Gør jeg dette mister jeg dog min ret til at få samme mængde SU, og samtidig skal jeg selv betale for hele min uddannelse. Dette mener jeg sætter mig og andre i en tilsvarende situation i lidt af et dilemma.

Jeg kan forstå at vi som et EU medlemsland må indgå i fællesskabet og derved tillade udlændinge at få studiepladser i landet. Jeg har dog svært ved at forstå hvorfor dette ikke gælder den anden vej. Vi tilbyder diverse stipendier o. lign. til kinesiske studerende for at studere i Danmark, EU borgere kan læse på de danske universiteter helt gratis, men samtidig kan danske statsborgere i en situation som jeg, ikke få nogen som helst støtte til en uddannelse i et andet EU land. Jeg har svært ved at forstå hvordan dette kan hænge sammen?

Uddannelsen i Polen koster som sagt 52.000 euro. Dette svarer til ca. en tredjedel af hvad det koster at uddanne en tilsvarende i Danmark. Ved at støtte personer som jeg selv, der er villige til at studere 6 år i udlandet, ville man ikke alene spare penge, da uddannelsen i Polen som sagt er meget billigere, men man ville også skabe grundlag for at få uddannet langt flere læger og komme problemet med mangel på disse til livs. Alt dette ville kunne gøres uden at gå imod EU fællesskabet.

Det er sikkert at mange af nutidens rigtig dygtige læger aldrig ville have kunne have klaret optagelseskravene, hvis systemet var indrettet som nu. På denne måde risikerer man altså at mange potentielt dygtige læger aldrig får muligheden for at bidrage med deres færdigheder.

13-09-2006

Personligt har jeg snakket med flere i min situation, som meget gerne ville forfølge denne mulighed for at læse medicin, men som simpelthen ikke har det økonomiske råderum. Her mener jeg at Danmark burde indse at dette er en fantastisk mulighed for at give god uddannelse til unge kommende studerende, og samtidig en kanon investering.

Mener partiet ikke at dette er nogle synspunkter der er værd at se på, og i så fald om reglerne ikke skulle tages op til revidering?

Jeg takker for tiden og håber på at mine synspunkter kan vække nogle tanker.

Venlig hilsen

Martin Rasmussen

Adresse:

Offenbachsvej 37, 3. sal

2450 Kbh. Sv.

Tlf: 22171234

E-mail: martydk98@yahoo.com